

en tavs og kritisk Iagttaget; han kastede sig med Liv ind i Diskussionerne og snakkede med om Vejret og Torvepriserne, om Færgevæsnet og Kommandantskabet.

Efter at man havde spist, og Teen og Romflasken var kommen paa Bordet, gled Talen hen paa Krigsaarene og den efterfølgende Dyrtid. Per huskede fra Krigen egentlig kun Fjendens første Indrykning i Præstegaarden, da Have og Gaardsplads pludselig var bleven oversvømmet af Soldater og Heste, saa hele Huset maatte rømmes med Undtagelse af Rummene ovenpaa, hvor den store Familie havde maattet pakke sig sammen i nogle faa Værelser. Han var dengang kun syv-otte Aar gammel og havde fundet det yderst underholdende og ikke kunnet begribe, hvad der var at græde for. Skipper Mortensen derimod havde som Sønderjyde været de egentlige Krigsbegivenheder paa nærmere Hold, og han gjorde sig gerne en Fornøjelse af med saftig Pensel at udmale de Grufuldheder, han havde været Vidne til baade i 64 og i Trearskrigen. Han havde da ogsaa nu den Tilfredsstillelse, at Madam Olufsen holdt sig for Ørene og erklærede Krig for en Afskyelighed.

Men dette vakte Højbaadsmandens Ærgerrighed; han blev let krigerisk stemt, naar han havde drukket lidt. Han havde i 64 allerede været pensioneret, og da han heller ikke havde deltaget i den første Kamp, fordi han netop dengang laa paa Hospitalet for sin Benedder, begyndte han at tale nedsættende om disse „Tyskerkrige“, hvis Ulykker for Landet slet ikke kunde maale sig med dem fra Krigene mod Engelskmanden, som han havde set, baade den i 1801 og 1807 og 14. Dengang maatte vi pænt af baade med Norgesland og hele Flaaden. Se, det var noget at snakke om! For at overtrumfe Skipperen, som havde fortalt om Dybbøl og Frederits, gav han sig til at berette om Københavns Bombardement og om Slaget paa Reden, som han, fem Aar gammel, havde været Øjenvidne til fra Toldboden, hvor han havde set de Saarede blive bragt i Land i Baade, der „var fulde af blodigt Kød ligesom et Slagtertrug“.

Men Madam Olufsen vilde nu ikke høre et Ord mere, og da det desuden var begyndt at mørkne, forlangte hun at komme